

skal foregå, herunder hvorledes man forestiller sig organiseringen af gassektoren.

Jeg skal her gøre opmærksom på det sidste nummer af bladet fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, der netop har en artikel om liberaliseringen af gassektoren, som man foreslår liberaliseres hurtigst muligt, og man henviser til positive erfaringer fra Storbritannien og fra Holland, som er i gang. Vi kan fra konservativ side tilslutte os det. Vi afventer et udspil fra regeringen.

Vi ønsker også at se en regering, som arbejder aktivt og internationalt for en fælles gennemførelse af handel med miljøkvoter og joint implementation, som det hedder, og som Venstres ordfører så udmærket fik sat på plads. Vi er helt enige, og vi ønsker også en afklaring omkring de centrale kraftværkers åbningsbalancer i forhandlingen med forligspartierne inden for elreformen.

Søren Kolstrup (EL):

Den konservative ordfører, hr. Frank Dahlgaard, ligger meget på linje med Venstre i vurderingen af perspektiverne for denne her el-reform. Er det korrekt opfattet så, at hr. Frank Dahlgaard på linje med Venstre mener, at man skal kunne betale sig fra at overskride CO₂-kvoter? Det er det ene.

Det andet er: Er det korrekt opfattet, at hr. Frank Dahlgaard mener, at perspektivet i el-reformen er, at der ikke skal være en national indsats på CO₂-området, men udelukkende, udelukkende, en international?

Og endelig som det sidste: Ser hr. Frank Dahlgaard frem til, at grønne VE-beviser kan handles på et stort EU-marked, måske med mulighed for at lave endnu et område for lidt EU-svindler?

Anni Svanholt (SF):

Hr. Frank Dahlgaard lagde jo meget vægt på her i sin tale at stå frit efter 2003 sammen med Venstre osv.

Jeg vil godt minde hr. Frank Dahlgaard om, at aftalen her – og det vil jeg gerne have bekræftet – jo er, at der er en købsforpligtelse, altså at vi alle sammen i det her land, små og store forbrugere, industri og landbrug osv., skal købe grøn strøm i fremtiden. Og det, man kan diskutere efter udgangen af 2003, er jo størrelsen, altså hvor meget det skal være. Det er 20 pct. med udgangen af 2003, det ligger jo også fast, men spørgsmålet er: Hvordan videre?

Der er så også spørgsmålet om CO₂-delen. Her må jeg spørge hr. Frank Dahlgaard, om han kan bekræfte, at han vedstår de internationale miljøforpligtelser, altså det, der er aftalt i EU og i klimaaftalen? Og så må jeg da også lige her spørge, om De Konservative fuldstændig har glemte, at det jo var den borgerlige regering, der indførte 20 pct.s CO₂-reduktion år 2005? Er man på vej væk fra den målsætning her i dag? På vild flugt? Det kunne være interessant at høre.

Aase D. Madsen (DF):

Hr. Frank Dahlgaard stod og priste kraftværkerne i høje toner, og det kan vi da alle sammen være enige om – men er hr. Frank Dahlgaard ikke selv med til at halshugge barnet mere eller mindre ved hjælp netop af de pålæg, der blev talt om før, som man nu forsøger at få til at indgå i åbningsbalancen, pålæg til vedvarende energi som havvindmøller, biomasse osv. osv.? Jeg kan da godt se, at det eventuelt kan forhandles, men jeg synes jo ikke, Venstre og Konservative har været særlig heldige i deres forhandlinger, hvor de trods alt har haft fat i den lange ende med hensyn til elreformen, når man hører, hvad fru Anni Svanholt siger.

Men så vil jeg da gerne høre hr. Frank Dahlgaard: Hvis ikke kraftværkerne skal betale, hvem skal så betale dem? For de skal jo betales. Man er jo bundet af en eller anden form for økonomisk aftale netop med de 2 mia. kr. Hvem skal så betale? Er det så igen den lille forbruger, som vi håber på ikke opdager pålægget, eller er det igen erhvervslivet, der skal holde for?

Frank Dahlgaard (KF):

Til hr. Søren Kolstrup, om man skal kunne betale for overskridelse af kvoterne:

Ja, det er jo en del af aftalen, og den er fleksibel på det område. Det synes vi er fint, så det er til at leve med.

Til spørgsmålet, om vi overhovedet ikke skal have nogen national CO₂-indsats og kun skal arbejde internationalt: Vi skal have en national indsats, men der skal være balance i tingene, og her føler vi i hvert fald, at man med ministerens redegørelse nu kører i den rigtige retning, hvis den da er – hvad vi håber – mere end blot ord.

Så til spørgsmålet, om den grønne, vedvarende energi skal kunne handles internationalt: Ja, det ville da selvfølgelig være en god idé. Handel og konkurrence, det er dét, som er vejen